

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

mænd, som på fortjenstfuld måde udnytter jorden til grovfoder i stor udstrækning og indvinder besparelser i fremmed valuta ved at dyrke afgrøder, der kan erstatte de kostbare proteinrige foderstoffer, vi ellers skal hente hjem udefra. Vi har i udvalget under behandlingen af dette lovforslag alle været opmærksomme på dette problem, og ved fastsættelsen af den skala for udskrivning, der nu foreslås, er der vist stort hensyn til disse grupper af landmænd.

Det må jo siges, at det i udpræget grad er det store landbrug, der skal aflevere kornet, hvad forsåvidt også er naturligt, men jeg finder også anledning til at sige, at det store landbrug har fundet sig i denne udskrivning og har indordnet sig under den nødvendighed, der foreligger, på en måde, som i hvert fald jeg har respekt for. Man har bøjet sig for den kendsgerning, at en sådan udskrivning var nødvendig; man har naturligvis givet udtryk for bekymringer i anledning af de store kvanta korn, der skal afleveres, hvilket er meget forståeligt, men man har alligevel gjort det i en sådan form, at der gennem henvendelsen lyder den tone, som bør lyde fra ansvarlige organisationer: at det, som her foretages, er en nødvendighed for landet, og det bøjer man sig for. Jeg forstår også meget vel de henvendelser, der er kommet fra frugtavlerne, som er bekymret for, hvordan de skal klare afleveringen. Jeg tror efter de oplysninger, ærede ordførere har givet, at der ikke mere er noget grundlag for disse bekymringer. Iøvrigt vil ændringsforslaget med hensyn til forbeholdsretten også give dem, der både er landbrugere og frugtavlere, en bedre stilling, end de ville have fået efter det oprindelige lovforslag.

Vi har i udvalget også fået en henvendelse fra De samvirkende danske Husmandsforeninger. Henvendelsen er forsåvidt forståelig og begrundet; den er holdt i mindre bombastiske vendinger end landboforeningernes skrivelse; den kræver ikke, den protesterer ikke, den henstiller til overvejelse nogle problemer, som der virkelig er god grund til at overveje, nemlig hvordan de mindste landbrug skal klare tingene, såfremt vi skulle komme i den ulykkelige situation, at der ingen import af korn kan finde sted i det kommende høstår. Man må jo erkende, at de mindste landbrugere i så fald vil være særdeles vanskeligt stillet. For dem er det ikke et spørgsmål om reduktion af en i forvejen stor indtægt; for mange af disse landbrugeres vedkommende er det et spørgsmål

om deres forbliven ved ejendommen, et spørgsmål om deres eksistens. Derfor er der god grund for De samvirkende Husmandsforeninger til at interessere sig for problemet om tildelingskornet. Vi har ikke ment det muligt at ordne det på anden vis, end det er foreslået i lovforslaget: at det sikres, at der af det korn, der kan forventes importeret, stilles et betydeligt kvantum til rådighed som tildelingskorn til overkommelige priser; og man er indforstået med, at staten ved tilskud bringer priserne ned til kornlovens priser, med et vist tillæg for foderkornets vedkommende. Jeg betragter det som en selvfølge, at landbrugsministeren har sin opmærksomhed henvendt på, hvornår der foreligger muligheder for at fremskaffe importeret korn efter høstårets indtræden, og så sikrer sig korn i det omfang, som er nødvendigt for, at de mindste landbrug kan få det bidrag, den supplerende deres egen avl, som er nødvendig for at opretholde en besætning af en nogenlunde rimelig størrelse, så der kan blive muligheder for en omsætning i virksomheden, der kan give betingelser for familiens eksistens.

Fra husmandsforeningernes side har man udtrykt bekymring for, at bestemmelsen i lovforslagets § 6, som tager sigte på, at afleveringsreglerne kan tages op til overvejelse i oktober måned, hvis der viser sig vanskeligheder for indførelse af korn udefra, går ud. Denne bekymring fra husmandsorganisationernes side forstår jeg meget vel; men jeg anser det ikke for hensigtsmæssigt, at man, når høståret er begyndt, vil til at ændre i afleveringsreglerne; det vil give en skævhed i forholdet mellem de forskellige landmænd, som vil være meget uheldig og skadelig; kun hvis der foreligger en katastrofesituation, hvor det ligefrem kan blive nødvendigt for befolkningens forsyning, bør man skride til ændringer i de regler for aflevering, som nu er opstillet. Derfor mener jeg, det er rigtigt, at denne bestemmelse går ud. Til gengæld har vi ved ændringsforslag til samme paragraf søgt at fastlægge, stærkere end det oprindelig var formuleret, at det er udvalgets enstemmige opfattelse, at af det korn, der indføres, skal den første million tdr. forbeholdes de mindste landbrug til priser, som ligger på kornlovens grundlag.

Med disse indrømmelser og ændringer vil jeg tro, der er vist hensyn overfor de synspunkter, husmandsorganisationerne har fremhævet.

Jeg har ikke mange flere bemærkninger at gøre om kornloven, men skal til slut kun udtale, at vi kan glæde os over, at vi her